

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 01.10.2003
KOM(2003) 573 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-
PARLAMENTET**

Udvikling af en EU-handlingsplan for forvaltning af ål

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-
PARLAMENTET**

Udvikling af en EU-handlingsplan for forvaltning af ål

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Biologisk baggrund	3
3.	Fiskeriet efter ål	4
4.	Evaluerings af bestandenes situation og behovet for Foranstaltninger	5
5.	Retlig baggrund for forvaltningen.....	6
5.1.	EU-rammer for foranstaltninger.....	6
5.2.	Ål og international lovgivning	6
5.3.	Forvaltning af ål på baggrund af det vandpolitiske rammedirektiv	7
6.	Forvaltningsforanstaltninger	7
6.1.	En genopbygningsplan for ål	7
6.2.	Opstilling af lokale mål for bevarelse og forvaltning	8
6.2.1.	Mål for tilvækstområder.....	8
6.2.2.	Mål for bestanden.....	9
6.2.3.	Mål for ålenes passage	9
6.3.	Dataindsamling	10
6.4.	Støtte til den lokale forvaltning gennem EU-forskrifterne	10
6.5.	Teknisk og videnskabelig støtte til den lokale forvaltning	11
6.6.	Internationale aspekter	11
7.	Hasteforanstaltninger	11
8.	Konklusioner	12
8.1.	Kommissionens foranstaltninger.....	13
8.1.1.	Opstilling af mål.....	13
8.1.2.	Forbedring af statistikker	13
8.1.3.	Omgående sikkerhedsforanstaltninger	13
8.1.4.	Bedre samordning af EU-forvaltningen af ål	13
8.1.5.	Fremme af multilateral forvaltning af ål	13
9.	Virkning på ressourcerne	13
10.	Tidsplan for aktionerne	14

1. INDLEDNING

Den europæiske ål (*Anguilla anguilla*) er en fisk, der forekommer i ferskvand og brakvand i næsten hele Europa (inklusive Østersøen og Middelhavet) og i Nordafrika samt i Nordatlanten. Arten vandrer gennem hele Atlanterhavet og tilstødende have til kystvande, hvor dens udbredelsesområde anslås til ca. 90 000 km².

Der fiskes efter ål i de fleste europæiske lande, og de indgår i aktiviteter såsom bestandsgenopbygning og akvakultur. Ålen har derfor stor betydning, ikke blot som et naturgode, men også som en økonomisk ressource for europæiske fiskere og fiskeopdrættere.

Bevarelsen af denne art har vakt tiltagende bekymring inden for de seneste år, og videnskabsmænd, forvaltere og endog den brede offentlighed har fastslået, at der er behov for bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) anbefalede i sin oktober 2000-rapport, at der hurtigst muligt opstilles en genopbygningsplan for den europæiske ål. ICES udtalte endvidere, at genopbygningsplanen bør omfatte foranstaltninger til reduktion af udnyttelsen på alle udviklingsstadier og genetablering af levesteder. ICES anbefalede også, at udnyttelsen reduceres til det lavest mulige niveau, hvis en sådan plan ikke vedtages.

For øjeblikket træffes der bevarelsesforanstaltninger på nationalt plan i og uden for EU. I betragtning af ålens fundamentale grænseoverskridende vandringsmønster er nationale foranstaltninger dog ikke tilstrækkelige til at sikre en tilfredsstillende bevarelse af denne art i Europa. Der er derfor behov for en EU-aktion.

Bevarelsen og forvaltningen af ål er et meget vidtrækkende emne. Biologisk set afhænger ålens bevarelse af den kommercielle udnyttelse og af bevarelsen af dens naturlige levesteder, og det er derfor nødvendigt både at tage miljøhensyn og fiskeriforvaltningsaspekter i betragtning. Desuden udgør handelens mulige indvirkning på bevarelsen af denne art et yderligere aspekt foruden dyre- og folkesundheden.

Den overordnede strategi udgår fra rådgivningen fra ICES. Der er blevet indkredset en række foranstaltninger, som skal danne et bredt grundlag for genopbygningen af ålebestandene baseret på foranstaltninger og mål, som er tilpasset de lokale forhold. Denne genopbygnings- og forvaltningsstrategi kræver omfattende nye videnskabelige oplysninger, inden den kan gennemføres fuldt ud. Kommissionen vil derfor hurtigst muligt søge at indkredse en lang række forsigtighedsforanstaltninger til hurtig gennemførelse, mens genopbygningsplanen udvikles.

2. BIOLOGISK BAGGRUND

Ålen er en katadrom art, dvs. en art, der lever i ferskvand, men vender tilbage til havet for at formere sig. Der foreligger endnu ikke fuldt kendskab til artens livscyklus, men alle foreliggende beviser tyder på, at livscyklens er som følger: Ålelarverne kommer fra gydepladser i Sargossohavet og (efter en ubestemt driftfase, som der kun er ringe kendskab til) forvandler sig til små "glasål", som søger til europæiske flodmundinger og floder. Disse glasål vandrer opstrøms og koloniserer mange floder, søer og vådområder, hvor de fra at have befundet sig i en pelagisk migrerende fase bliver til "gulål". Gulålene fortsætter undertiden deres vandring og slår sig ned i flodbækkenerne. Ålene tilbringer det meste af deres liv som gulål og gennemgår en vækstfase på ti til tyve år. Herefter ændrer fisken farve fra som gulål at

være brun/gul til som "blankål" at være mørk og sølvblank. Blankålene holder op med at tage føde til sig og begynder den lange vandring nedstrøms fra floderne til flodmundingerne og havet, hvorefter de formodes at migrere til gydeområderne.

Ny genetisk forskning tyder på, at den hidtidige opfattelse, nemlig at en enkelt gydebestand formerer sig midt i Atlanterhavet og vandrer til alle europæiske floder, måske ikke er korrekt. Der er blevet identificeret tre særskilte genetiske undergrupper, og der forskes i bestandsidentitet:

- den nordeuropæiske, som også omfatter de islandske bestande
- den vesteuropæiske, som omfatter middelhavsbestanden, den vesteuropæiske bestand og østersøbestanden
- den sydeuropæiske, som omfatter de marokkanske ålebestande.

Under alle omstændigheder ser det ud til, at der kun er en enkelt ålebestand på EU-området og langs EU's kyst: den vesteuropæiske.

3. FISKERIET EFTER ÅL

I Europa er ålen genstand for mange forskellige former for fiskeri og andre kommercielle aktiviteter, såsom bestandsgenopbygning og akvakultur. Mange af disse aktiviteter går langt tilbage i tiden. Fangstdataene er ikke særligt pålidelige, men ifølge nogle uofficielle skøn androg fangsterne 30 000 tons om året i 1990'erne med en værdi i første salgsled på ca. 200 mio. EUR. Omkring 20 000 til 25 000 mennesker er beskæftiget med ålefiskeri, i det mindste deltids. Mange af dem er ikke erhvervsfiskere.

Fiskeriet pågår i hele Europa på alle artens livsstadier: der er sæsonbestemt fiskeri efter glasål, fiskeri året rundt efter gulål og sæsonbestemt fiskeri efter blankål. Der drives ikke direkte fiskeri på åbent hav, men der drives forskellige former for fiskeri i flodmundinger, kystvande med brakvand og ferskvandsområder. Der fiskes med forskellige typer redskaber. Afsætningen af ål finder også sted på forskellig måde, men er normalt meget decentraliseret med mange salgssteder, hvor der sælges små mængder: dette gør det meget svært at overvåge og kontrollere fiskeriet. Der er et marked for ål i alle EU-medlemsstaterne, selv om de varierer meget, når det gælder ålenes størrelse. Tyskland og Nederlandene er de vigtigste markeder.

Der er drevet intensivt opdræt af ål i de sidste 50 år, og det har udviklet sig støt i løbet af de sidste årtier. I dag produceres der over 10 000 tons om året. Opdræt af ål er stadig baseret på vildtlevende glasål, da kunstig reproduktion ikke kan lade sig gøre i larvefasen. Akvakultur er derfor for øjeblikket en form for udnyttelse af den vildtlevende ålebestand. Eksport af glasål til akvakulturerhvervet i lande uden for Europa er også en vigtig økonomisk aktivitet.

Bestandsgenopbygning er også en traditionel aktivitet i de fleste EU-medlemsstater, som i nogle tilfælde går tilbage til det 19. århundrede. Bestandsgenopbygning er baseret på fangst af vildtlevende ål til genudsætning i andre områder. For øjeblikket foregår bestandsgenopbygningen som oftest med glasål, men gulål kan også anvendes til formålet. Bestandsgenopbygningen har været aftagende i den seneste tid på grund af knaphed på glasål, og det anslås nu, at omkring 5 % af de samlede fangster af glasål anvendes til dette formål.

4. EVALUERING AF BESTANDENES SITUATION OG BEHOVET FOR FORANSTALTNINGER

Den seneste evaluering af ålebestanden blev foretaget af arbejdsgruppen for ål under ICES-EIFAC i oktober 2002¹. ICES mener, at bestanden befinder sig uden for sikre biologiske grænser, og at fiskeriet ikke har været bæredygtigt i de seneste år². Rekrutteringen har været aftagende siden 1980 og var den laveste nogensinde i 2001. Nylige oplysninger tyder på, at der ikke kan forventes nogen forbedring i 2002. Fiskeridødeligheden er høj, både når det gælder unge og ældre ål i mange vandsystemer. Andre menneskeskabte faktorer (tab af levesteder, forurening og sygdomme) har haft negativ indflydelse på bestanden, muligvis i lige så stor grad som fisketrykket.

ICES kan ikke fastlægge et bestandsomfattende forvaltningsmål. Et sådant mål måtte skulle fastlægges internationalt for hele kystområdet.

Rådgivningen fra ICES' Rådgivende Komité for Forvaltning af Fiskeriet er følgende: "ICES anbefaler, at der udvikles en international genopretningsplan for hele bestanden. En sådan genopretningsplan bør omfatte foranstaltninger for nedsættelse af udnyttelsen på alle livsstadier og for genetablering af levesteder. Indtil en sådan plan vedtages og iværksættes, anbefaler ICES, at udnyttelsen nedsættes til det lavest mulige niveau". ICES meddelte endvidere, at "foranstaltninger, der resulterer i en genopretning af bestanden, er meget presserende. Forvaltningen af ålefiskeriet kræver koordinerede foranstaltninger, som omfatter selve indfangningsområderne og går videre op, og tilsammen spænder over flere jurisdiktioner. Ukoordinerede forvaltningstiltag i isolerede områder vil næppe resultere i en genopretning af bestanden. På grund af livscyklens længde vil det vare 5 til 20 år, før der kan forventes positive virkninger."

En genopbygningsplan kan gennemføres ved hjælp af forskellige instrumenter. Rapporten fra arbejdsgruppen for ål under ICES/EIFAC, som blev vedtaget i 2001³, indeholder en omfattende analyse af forskellige forvaltningsinstrumenter for ålefiskeriet.

Ålebestanden er kraftigt nedfisket, som det fremgår af den seneste tids meget lave rekruttering. Desuden er der på grund af den høje pris for ål (navnlig glasål) meget stærke økonomiske incitamenters til at fortsætte med at fiske, indtil der ikke er flere rekrutter tilbage. Den lange tid, der går mellem rekruttering og gydning, indebærer også, at et rentabelt fiskeri kan fortsætte, selv om bestanden er næsten helt nedfisket. Det betyder, at ålebestanden befinder sig i en højrisikosituation.

Disse fakta viser, at der er stærkt behov for akutte forvaltningsforanstaltninger. Dette underbygges også af forsigtighedsprincippet, ifølge hvilket højrisikosituationer kræver akutte beskyttelsesforanstaltninger. I mange områder er en indskrænkning af fiskeriet den hurtigste og mest effektive foranstaltning, når det gælder om at skabe bedre overlevelsesmuligheder for ålen, mens det kan tage nogle år at opnå resultater via miljøforbedringer.

¹ Rapport fra arbejdsgruppen for ål under ICES/EIFAC. ICES C.M. 2003/ACFM:06

² Rapport fra ICES' Rådgivende Komité for Forvaltning af Fiskeriet, 1998. ICES Coop. Res. Rep. No. 229.

³ Rapport fra arbejdsgruppen for ål under ICES/EIFAC Working Group on Eels. ICES C.M. 2002/ACFM:03

5. RETLIG BAGGRUND FOR FORVALTNINGEN

5.1. EU-rammer for foranstaltninger

Artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 skaber meget vide rammer for anvendelsen af EU-foranstaltninger inden for fiskeriforvaltningen, herunder "på medlemsstaternes område". Definitionen af "levende akvatiske ressourcer" i artikel 3, litra b), i samme forordning omfatter dog kun katadrome arter "i deres marine levetid". En sådan definition synes at udelukke forvaltningen af ål i den tid, de lever i ferskvand, fra anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 2371/2002.

En EU-forvaltning af ål, som kun omfatter "deres marine levetid", vil helt afgjort være utilstrækkelig, da de fleste menneskelige aktiviteter, som berører ål, foregår i ferskvand. Det må i denne sammenhæng påpeges, at den åbenbare hensigt med Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 er, at alle levende akvatiske ressourcer, herunder katadrome arter, skal omfattes af EU-foranstaltninger, når og hvor det er nødvendigt. Ud fra dette synspunkt mener Kommissionen ikke, at Rådets forordning (EF) nr. 2371/2000 udgør en hindring for forvaltningen af ål på EU-plan, herunder i den tid, de lever i ferskvand.

EU's kompetence, når det gælder forvaltningen af ål, kan direkte udledes af EF-traktaten (særlig artikel 37). For at gøre de relevante retsakter mere præcise vil Kommissionen dog foreslå en ændring af definitionen af "levende akvatiske ressourcer" i artikel 3, litra b), i forordning (EF) nr. 2371/2002, således at ordene "i deres marine levetid" udgår for de katadrome arters vedkommende.

5.2. Ål og international lovgivning

Katadrome arter får særbehandling i international lovgivning: UNCLOS har en særlig artikel (artikel 67), hvori de almindelige principper for forvaltningen af disse arter er fastsat. Disse principper (som afviger fra dem, der gælder for andre arter, såsom sedentære, stærkt vandrende og anadrome arter) er i korthed følgende:

- Kyststaterne er ansvarlige for forvaltningen, idet det dog påhviler stater, gennem hvis EEZ bestanden vandrer, at nå til enighed om forvaltningsforanstaltninger.
- Forbud mod fiskeri på åbent hav.
- Forpligtelse til at sikre fri ind- og udpassage for de vandrende fisk.

Disse elementer viser, at der er behov for et tværnationalt forvaltningssamarbejde. En vigtig tværnational miljøfaktor skal også tages i betragtning: nødvendigheden af at sikre, at floderne ikke kommer til at lægge hindringer i vejen (gennem forurening eller offentlige arbejder) for artens færden gennem sit naturlige levested.

Efter EU's udvidelse fra maj 2004 kommer de fleste af de flodbækkener, hvor de europæiske ålebestande lever, til at ligge i EU. Disse flodbækkener vil dog stadig omfatte nogle tredjelande. Det er derfor nødvendigt at overlade forvaltningen af ål til multilaterale organer. Nogle mulige strategier for indførelse af multinationale forvaltningsforanstaltninger er beskrevet i punkt 6.6.

5.3. Forvaltning af ål på baggrund af det vandpolitiske rammedirektiv

Det vandpolitiske rammedirektiv (EF) No 2000/60⁴ indeholder rammebestemmelser for beskyttelse og forbedring af kvaliteten af alle vandressourcer såsom floder, søer, grundvand, overgangsvande og kystvande i EU. Direktivet blev offentliggjort og trådte i kraft i december 2000. Medlemsstaterne skal gennemføre direktivet i national ret senest ved udgangen af 2003. Derefter skal der træffes mange yderligere foranstaltninger, for at alle europæiske vande kan opnå god status i 2015.

Et af nøglepunkterne i direktivet er indførelse af flodbækkenforvaltning i hele EU med internationalt samarbejde i grænseoverskridende flodbækkener.

Der er flere aspekter, hvor direktivet fremmer målene i handlingsprogrammet for ål, bl.a. ved:

- at der tænkes på muligheden af at indbefatte ål som en art, der er en indikator for god økologisk status, når det gælder flodernes kontinuitet, dvs. som et biologisk kvalitetsaspekt
- at forbedre flodernes kontinuitet gennem foranstaltningsprogrammet
- at øge informationerne om flodbækkener, når det gælder hindringer for åls vandring
- at anvende forvaltningssystemet og de for flodbækkenerne ansvarlige myndigheder, når der opstilles mål og iværksættes handlingsprogrammer for ål.

6. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

6.1. En genopbygningsplan for ål

Som påpeget ovenfor er der i hele Europa mange særskilte og regionale fiskerier efter ål på forskellige stadier i ålens livscyklus, og det er en bestand, som er biologisk nedfisket og kræver akutte forvaltningsforanstaltninger for at sikre bestandsgenopbygningen. Det betyder, at der må træffes et stort antal lokale foranstaltninger for at forbedre væksten og skabe bedre muligheder for, at de voksne ål kan komme tilbage til deres gydepladser. De lokale foranstaltninger vil have deres pris, det være sig i form af reduceret fiskeriaktivitet eller investering i miljøforbedringer. En lang række forskellige lokale foranstaltninger vil give anledning til omkostninger.

Omkostningerne bliver lokale og af forskellig art, men fordelene ved at skabe bedre passagemuligheder for ålen er en forøgelse af biogymassen og i sidste ende en øget rekruttering af glasål. Dette bliver til almen nytte i hele Europa og tilstødende områder.

Udfordringen for EU er hurtigt at udforme et forvaltningssystem, der sikrer, at de lokale foranstaltninger konsekvent giver resultater overalt i de forskellige flodbækkener, medlemsstater og tilstødende lande. Som led i dette forvaltningssystem for ål bør alle aktørerne yde et bidrag til bestandsgenopretningen, og disse bidrag bør kvantificeres og fordeles retfærdigt.

⁴ EFT L 237 af 22.12.2000, s. 1-72

Den foreliggende viden om ålebestandene og deres forvaltning er dog ikke tilstrækkelig til at danne grundlag for udviklingen af et sådant system. EU må derfor skabe grundlaget for et sådant forvaltningssystem og samtidig gennemføre nogle hasteforanstaltninger for at fremme bestandens genoprettelse.

Da forvaltningsforanstaltningerne for ål i alt væsentligt skal vedtages lokalt, bør EU ikke beskæftige sig med gennemførelsesforanstaltningerne i enkeltheder. Efter Kommissionens opfattelse bør ansvaret for opfyldelsen af målene for den lokale forvaltning af ål påhvile medlemsstaterne, og det samme gælder valget af forvaltningsinstrumenter til opfyldelse af disse mål.

EU bør imidlertid være ansvarlig for:

- opstilling af mål for forvaltningen af ål på forskellige livsstadier
- indsamling af oplysninger og rapportering om virkningerne af de indførte foranstaltninger
- forslag til foranstaltninger på EU-plan, når sådanne foranstaltninger kan styrke lokale foranstaltninger
- opbakning af lokale tiltag med videnskabelig og teknisk støtte
- de internationale aspekter af ålens bevarelse.

Disse ideer beskrives mere detaljeret i det efterfølgende. Nogle hasteforanstaltninger, der kan indføres som forsigtighedsforanstaltninger, omtales yderligere i punkt 7.

6.2. Opstilling af lokale mål for bevarelse og forvaltning

Der findes tre mere eller mindre adskilte stadier i ålens livscyklus, som hver især er udsat for forskellig typer dødelighed og pres. Glasål rekrutterer til flodmundinger i en kort sæson, kan fiskes lokalt og trues af hindringer for opstrøms vandring. Gulål er sårbare over for lokalt fiskeri i en lang periode og for levestedsforringelse, men i denne fase er de stort set sedentære og ikke berørt af hindringer for vandring. Blankål er truet af hindringer for nedstrøms vandring og af visse målrettede fiskerier.

Kommissionen mener, det er nødvendigt at opstille tre slags mål, der vedrører hvert af de tre stadier i livscyklen. Der bør fastsættes minimumsnormer i EU-forskrifterne for disse mål med justeringer af værdierne for de mere produktive flodbækkener og eventuelle undtagelser for flodbækkener med meget lav dødelighed. Værdierne for målparametrene bør vælges efter indhentning af de relevante videnskabelige udtalelser fra ICES og EIFAC.

Ud over disse mål bør opretholdelse af flodernes kontinuitet betragtes som et bidrag til god økologisk status i henhold til det vandpolitiske rammedirektiv, dvs. ålens frie vandring på alle livsstadier mellem en flods forskellige afsnit.

6.2.1. Mål for tilvækstområder

For at flodbækkeners produktionspotentiale, når det gælder ål, kan udnyttes, er det vigtigt at sikre, at der rekrutteres tilstrækkeligt mange glasål til områderne opstrøms. EU bør opstille et årligt mål for tilvækstområder udtrykt som antal glasål pr. ha levested for ål. Det anvendes til at fastlægge, hvor mange glasål der er behov for i hvert flodbækket. Blandt de lokale forvaltningsforanstaltninger til opfyldelse af dette mål kan nævnes:

- forvaltning af det lokale fiskeri efter glasål for at sikre, at et tilstrækkeligt stort antal ål kan overleve
- opsætning af pas i stemmeværker, så glasålene kan vandre opstrøms
- bestandsgenopbygning med glasål fra flodbækkener i nærheden.

6.2.2. *Mål for bestanden*

Når et tilstrækkeligt antal glasål er rekrutteret til flodbækkenerne, er det nødvendigt at sikre, at bestanden af gulål opretholdes med en dødelighed, der er lav nok til, at der produceres et tilstrækkeligt antal blankål fra bestanden. Opretholdelse af en høj biomasse af gulål er ikke i sig selv nok til at sikre produktionen af blankål, hvis bestanden derefter mindskes ved høj fiskeridødelighed. En stor biomasse af ungfisk, der befiskes kraftigt, resulterer ikke nødvendigvis i flere blankål. Lokale foranstaltninger til opfyldelse af disse mål for bestanden kan omfatte:

- begrænsninger af det lokale fiskeri, såsom lukkede perioder, lukkede områder, restriktioner på redskabstyper og forvaltning ved hjælp af lokale fiskerilicenser
- indførelse af mindstemål ved landing
- ændrede, udvidede og forbedrede levesteder
- bestandsgenopbygning med ål fra akvakulturproduktion.

Der forekommer også gulål i nogle kystområder. Der bør også opstilles mål for sådanne populationer, hvis det er muligt.

6.2.3. *Mål for ålenes passage*

Når det gælder bevarelse, er det vigtigste mål for forvaltningsforanstaltningerne for ål at skabe tilstrækkelige passagemuligheder for blankål. En god bestand af gulål fremmer ikke ålens bevarelsen, hvis de voksne fisk ikke har passagemuligheder, så de kan nå frem til gydepladserne. For eksempel viser en undersøgelse i Nederlandene⁵, at kun en ud af syvhundrede hunål overlever vandringen nedstrøms til havet, og at fiskeridødeligheden for blankål er høj. Ifølge den samme undersøgelse er fiskeridødeligheden for blankål 97 %. Kommissionen mener, det er nødvendigt at opstille mål for blankålenes overlevelse, fra de overgår fra gulål til blankål indtil vandringen til havet.

Lokale forvaltningsforanstaltninger, som kan bidrage til opfyldelsen af disse mål, kan fx være:

- forvaltning af blankålenes passage fra indlandsvande til havet
- forbud mod visse fiskeredskaber, som er særligt egnede til fangst af blankål (fx ruser)
- opsætning af ålepas i stemmeværker og vandkraftværker.

⁵ Aal, de stand van zaken (Eel stocks, the current situation). Dekker et al., (2002) Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Directie Visserij, Den Haag, Netherlands.

6.3. Dataindsamling

De ovennævnte mål kan kun fungere som forvaltningsinstrumenter, hvis de aktuelle forhold kan måles i forhold til disse mål. For at muliggøre en sådan overvågning vil Kommissionen efter at have indhentet de relevante udtalelser foreslå et omfattende dataindsamlingssystem for ål på EF-plan, som bl.a. skal omfatte følgende:

- fangster pr. fiskeri og pr. flodbækken
- antal ål, som går videre til næste livsstadium
- tilgangen af rekrutter
- bestemmelse af flodernes kontinuitet med hensyn til ålens vandringer
- kortlægning og beskrivelse og evaluering af levesteder for floder med ål
- rovdyrs og økosystemers indflydelse.

Dataindsamlingssystemet vil blive udformet således, at det bliver meget effektivt i forhold til omkostningerne, for at mindske de lokale myndigheders finansielle byrder. En del af dataindsamlingssystemet kan bestå i forskningsprojekter, der udføres på kontrakt, såsom **using archival satellite "pop-up" tags** til sporing af blankålens vandring.

6.4. Støtte til den lokale forvaltning gennem EU-forskrifterne

Som nævnt ovenfor er det nødvendigt at gennemføre de fleste af forvaltningsforanstaltningerne for ål på lokalt plan (dvs. i flodbækkenerne), og valget af forvaltningsinstrumenter til opfyldelse af målene bør så vidt muligt foregå lokalt. Nogle foranstaltninger kan dog kun gennemføres på EU-plan, hvis de skal give mening (fx mindstemål ved afsætning). Nogle foranstaltninger, som der kan være brug for i de fleste områder, kan eventuelt fastsættes som EU-forskrifter (fx vedrørende opsætning af ålepas i nye stemmeværker, licenshandel i forbindelse med ål eller forbud mod direkte fiskeri efter blankål).

EU's miljøpolitik vil også medvirke til at forbedre overlevelsesmulighederne gennem en reduktion af vandforureningen og beskyttelse og genetablering af visse naturområder. For bedre at evaluere fiskeriforanstaltningernes mulige indvirkning på ål vil det også være nødvendigt at evaluere miljøforbedringens bidrag til målets opfyldelse. Der vil ikke blive truffet beslutning om yderligere foranstaltninger af denne type på dette stadium, men mulighederne for EU-foranstaltninger står åbne.

I nogle områder er et omfattende ulovligt fiskeri efter glasål et stort problem, idet det er mere intensivt end det lovlige fiskeri. Kommissionen vil overveje brug af licens- og handelsforanstaltninger for at begrænse og bedre regulere fiskeriet efter glasål.

Når der indføres restriktioner for at beskytte ålebestandene, vil Kommissionen overveje at foreslå finansiell støtte til de pågældende fiskere, enten til omskoling til arbejde uden for sektoren eller til omstilling af deres aktiviteter (fx til genopbygning af glasålebestandene).

6.5. Teknisk og videnskabelig støtte til den lokale forvaltning

Af nylige høringer af de pågældende aktører, forvaltere og videnskabsmænd fremgår det klart, at en række forskellige lokale foranstaltninger for beskyttelse af ål er blevet iværksat i forskellige medlemsstater. Disse oplysninger er dog ikke umiddelbart tilgængelige, og det er nødvendigt og værdifuldt at dele sådanne erfaringer. Hvis sådanne foranstaltninger samles og offentliggøres på EU-plan, vil det være til gavn for lokale myndigheder, der skal udforme og iværksætte nye forvaltningsforanstaltninger.

De rammer, inden for hvilke EU bør styre koordineringen af forvaltningsmyndighederne for flodbækkenerne, bør være dem der er fastsat i det vandpolitiske rammedirektiv. Der kan dog være behov for yderligere systemer for spørgsmål, som er fælles for ål i flere flodbækkener, såsom:

- en samordnet strategi for indhentning af videnskabelig rådgivning om forvaltning
- koordinering af forvaltningsforanstaltninger og kontrolspørgsmål på tværs af grænserne
- fælles udnyttelse af erfaringerne med forvaltning.

6.6. Internationale aspekter

Den Europæiske Rådgivende Fiskerikommission (EIFAC), der blev oprettet i 1957 under FAO, er nok sammen med ICES og GFCM det rette internationale organ til at forelægge videnskabelig rådgivning. Da EIFAC på nuværende tidspunkt er en videnskabelig og rådgivende organisation, bør muligheden for at udvikle et forvaltningsorgan inden for FAO overvejes.

Da mange flodbækkener strækker sig over flere medlemsstater, vil opfyldelsen af de forskellige mål, der er beskrevet ovenfor, i nogle tilfælde kræve samordnede foranstaltninger fra to eller flere medlemsstater. Forpligtelserne til at opfylde de pågældende mål ville gælde for alle medlemsstater med ålefiskeri i de tværnationale flodbækkener, men måden, hvorpå disse forpligtelser bør opfyldes på, vil kræve drøftelse og forhandling blandt små grupper medlemsstater. Disse drøftelser kan eventuelt finde sted i delgrupper af Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur. Tredjelande befisker også ålebestandene, og der er stor interesse i nordafrikanske lande og i mindre grad i Rusland og Norge. Nogle fiskerier i islandske og færøske farvande bør også tages i betragtning. I disse tilfælde bør de eksisterende regionale ordninger for fælles bestande udvides, så de også kommer til at omfatte forvaltning af ål. De rette fora for sådanne drøftelser er Det Almindelige Råd for Fiskeriet i Middelhavet (GFCM) og bilaterale aftaler med Rusland og Norge. Kommissionen vil begynde at udvikle forvaltningsinitiativer for ål i disse fora i 2004.

Hvad angår ålenes fordeling i havet og dens formodede gydeområde i Sargassohavet, vil Kommissionen nøje følge alle eventuelle miljøforandringer i området, der kan påvirke ålens gydning og rekrutteringen af ål. Overvågningen i dette område bør finde sted i samarbejde med USA og andre interesserede lande, og mulighederne for samarbejde i dette område vil derfor blive fulgt op.

7. HASTEFORANSTALTNINGER

Den videnskabelige rådgivning fra ICES viser tydeligt, at den nuværende situation er tilstrækkeligt foruroligende til, at udnyttelsen af ål bør reduceres til det lavest mulige niveau,

mens en genopbygningsplan udformes. Kommissionen accepterer dette behov og opfordrer medlemsstaterne til at deltage i undersøgelsen af hasteforanstaltninger, som kan være til gavn på EU-plan. De foranstaltningsgrupper, der bør undersøges, er bl.a. dem, der er blevet identificeret af ICES, nemlig

- forbud mod fiskeri i bestemte områder eller efter ål på bestemte livsstadier
- samlede tilladte fangstmængder
- bestemmelser om tekniske foranstaltninger
- mindstemål ved landing
- lukkede perioder
- lukkede områder
- licenser til fiskere
- lokale forbedringer gennem bestandsgenopbygning
- initiativer til genetablering af levesteder.

Ved overvejelsen af sådanne foranstaltninger mener Kommissionen, at man først og fremmest bør lægge vægt på at maksimere blankålenes muligheder for at overleve. Det er den foranstaltning, der med størst sandsynlighed vil fremme rekrutteringen af ål til gydebestanden. Med henblik herpå vil Kommissionen snarest muligt tage følgende spørgsmål op:

- et forbud mod fiskeri, som sandsynligvis fører til fangst af blankål
- lettere adgang til nedstrøms vandringer for blankål.

Derefter vil der blive truffet foranstaltninger, som skal sikre, at tilstrækkeligt mange gulål overlever det fiskeri, der er rettet mod dem, og har tilstrækkeligt store, hensigtsmæssige levesteder at kolonisere. Derefter vil det blive overvejet, hvordan tilstrækkeligt mange glasål kan bringes til gulålenes levesteder. Denne rækkefølge foretrækkes, fordi det er meget usikkert, hvilke fordele en indskrænkning af fiskeriet efter glasål ville føre med sig, hvis gulålenes levesteder er utilstrækkelige, eller hvis blankålene ikke får mulighed for at overleve.

8. KONKLUSIONER

Kommissionens strategi for forvaltningen af ål er at opstille mål for åleforvaltningen og foreslå lovgivning, der lægger ansvaret for opfyldelsen af disse mål over på medlemsstaterne. Som supplement til denne strategi vil Kommissionen hjælpe med at udvikle dataindsamlingsystemer til overvågning af bestandenes tilstand i forhold til målene. Kommissionen vil træffe foranstaltninger til at forbedre samordning, information og forskning, når det gælder ål. Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur kan eventuelt bistå Kommissionen med disse aktiviteter. Kommissionen vil også søge at opnå internationale aftaler om forvaltningen af ål med tredjelande. Samordningen med miljøpolitikken vil blive videreført.

Mens disse foranstaltninger udvikles til en forvaltningsplan for ål, vil Kommissionen undersøge en række hasteforanstaltninger, der kan anvendes med omgående virkning. Der vil i første omgang blive lagt størst vægt på at sikre blankålenes overlevelse og frie passage under vandringen nedstrøms.

Der er givet en beskrivelse af særlige foranstaltninger nedenfor.

8.1. Kommissionens foranstaltninger

8.1.1. Opstilling af mål

Kommissionen vil indhente videnskabelig rådgivning til identifikation af parametre til fastlæggelsen af mål og om værdien af disse parametre, når de anvendes som mål for tilvækstområder og bestanden samt som mål for ålenes passage i forbindelse med produktiviteten i de forskellige flodbækkener. Kommissionen vil derefter fremsætte forslag til retsforskrifter.

8.1.2. Forbedring af statistikker

Kommissionen vil indhente videnskabelig rådgivning om udvikling af et dataindsamlingssystem, der kan bruges til fastlæggelsen af mål, og fremsætte relevante forslag til retsforskrifter. Kommissionen vil overveje at ændre det nuværende system for dataindsamling for fiskeriet, så det omfatter ål.

8.1.3. Omgående sikkerhedsforanstaltninger

Kommissionen vil efter at have indhentet relevant videnskabelig rådgivning foreslå, at det forbydes at bruge fiskeredskaber, der sandsynligvis fører til fangst af blankål i bestemte områder og på bestemte årstider. Der vil ligeledes blive foreslået foranstaltninger, der letter blankålenes nedstrømsvandring. Herefter vil der blive fremsat yderligere forslag for at forbedre ålenes overlevelse i dens øvrige livsstadier.

8.1.4. Bedre samordning af EU-forvaltningen af ål

Kommissionen vil indhente oversigter og evalueringer af retlige og tekniske foranstaltninger indført i alle medlemsstaterne med det primære formål at beskytte ål. Den vil også foreslå, at samrådsprocedurerne vedrørende ål skal foregå i Den rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur.

8.1.5. Fremme af multilateral forvaltning af ål

Kommissionen vil supplere EU-initiativet med et tilsvarende multilateralt initiativ, og dermed få relevante tredjelande til at medvirke ved forvaltningen af åleressourcerne. Dette vil kræve, at forvaltningsprincippet anbefales i GFCM og under bilaterale drøftelser.

9. VIRKNING PÅ RESSOURCERNE

Efter en undersøgelse af procedurerne for dataindsamlingen vil Kommissionen overveje at foreslå, at ål integreres i Fællesskabets program for indsamling af fiskeridata, idet der foretages en tilsvarende justering af finansieringen.

Der skal udarbejdes forslag vedrørende yderligere finansiering af bestemte undersøgelser over samme konto på EU's budget som forvaltningen af dataindsamlingsprogrammet med højst 0.5 mio. EUR i perioden 2004-2006.

10. TIDSPLAN FOR AKTIONERNE

Kommissionens aktioner	Forventet tidsplan
Rådgivning søges fra ICES og STECF om mål, dataindsamling og tekniske foranstaltninger.	Rådgivning søges ultimo 2003. Rådgivning til rådighed medio 2004.
Rådgivning søges ved udbud om oversigt over retlige og tekniske foranstaltninger vedrørende ål i alle medlemsstaterne.	Udbud offentliggjort primo 2004. Rådgivning til rådighed i tredje kvartal af 2004.
Drøftelser med medlemsstaterne om hasteforanstaltninger.	Tredje kvartal af 2003.
Forslag til foranstaltninger til beskyttelse af blankål.	Første kvartal af 2004.
Forslag om lokale forvaltningsmål for ålenes enkelte livsstadier i Fællesskabets vigtigste flodbækkener og hertil svarende ansvar for dataindsamling.	Fjerde kvartal af 2004.
De regionale fiskeriforvaltningsorganisationer inddrages i parallelle drøftelser om ål	Fra fjerde kvartal af 2003.